

борцитъ, които сложиха коститъ си, дадоха живота за възраждането и изваждането изъ тъмнината потъпканата ни отъ гърци и турци татковина.

„Господ а,

„Съ Височайшата си щедростъ Н. Ц. В. Господарътъ показва високото морално значение на двата монумента, за назидание на поколѣнието, които комитетътъ, по Негово ржководство, въздига въ знакъ на благодарностъ и дълбока признателностъ отъ страна на народа къмъ неговите възродители и освободители.

„Да живѣе Н. Ц. Височество Княза!“

Екъ отъ радостенъ възгласъ: „Да живѣе Държавния Глава!“ дълго се слуша.

„Музеятъ на българското възраждане“ ще краси столицата на България, ще бѫде съкровище на миналото народно, на великата историческа епоха, — на борбата за църковната и политическа независимостъ — съкровище на завѣтите на велики борци, труженици народни, които ще пази и изпълнява младото поколѣние, прѣизпълнено отъ любовъ къмъ родъ и племе!... Ще да заблѣстятъ тогава лжитъ на свободата въ всички кѫтове на българската земя, отвѣдъ горда Рила ще озари свободата величественитъ бръгове на Охридското езеро, обагрено сега съ невинната кръвъ на ридащи българинъ, който проклина грозната си сѫдба и очаква своя възкресенъ часъ!....